

Udskriftsdato: 14. december 2025

AFG nr 9716 af 20/06/2023 (Gældende)

Forvaltning af investeringsforeninger - risikospredning ved investering i tog

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 22-0996027

Forvaltning af investeringsforeninger - risikospredning ved investering i tog

Spørger er et selskab, som primært pensionskasser har investeret i. Spørger har til formål at generere afkast ved at foretage investeringer i infrastrukturaktiver. Spørger har placeret sin formue i ét mellemholdingselskab, som via et andet mellemholdingselskab ultimativt har investeret i en portefølje af x togsæt.

Skatterådet kan ikke bekræfte, at Spørgers køb af forvaltningsyndelser fra et andet EU-land, omfattes af momsfritagelsen af forvaltning af investeringsforeninger i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f. Der herved henset til, at en samlet investering i xx togsæt ikke kan anses for at opfylde betingelsen om risikospredning.

Skatterådsmøde 20. juni 2023 - SKM2023. 313. SR

Spørgsmål:

1. Kan Skatterådet bekræfte, at Spørger ikke skal afregne moms (reverse charge), når Spørger indkøber forvaltningsyndelser af en leverandør etableret i en anden medlemsstat, idet Spørger udgør en investeringsforening, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f)?

Svar:

1. Nej

Under hensyn til skattemyndighedernes tavshedspligt, jf. skatteforvaltningslovens § 17, offentliggøres det bindende svar i redigeret form.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger indkøber forvaltningsyndelser fra forskellige leverandører etableret i EU. Spørger ejes i overvejende grad af Y, som i overvejende grad ejes af pensionskasser mv.

Skatterådet kan lægge til grund, at Y udgør en investeringsforening, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f.

Spørger har til formål at genere afkast ved at foretage investeringer i infrastrukturaktiver. Investeringerne foretages gennem datterselskaber. Denne diversificering følger af en almindelig forretningsmæssig beslutning om risikospredning.

Spørgers investeringer er struktureret således, at der mellem Spørger og investeringsobjekterne er indskudt mellemholdingselskaber, hvor der tillige er eksterne investorer i visse af mellemholdingselskaberne. Baggrunden for strukturen er primært et ønske om dels at optage medinvestorer på forskellige niveauer i strukturen, dels at opnå forskellige risiko- og afkastprofiler.

Konkret har Spørger den nævnte struktur for en portefølje af xx togsæt.

Spørger har desuden ydet lån til ét af mellemholdingselskaberne, hvortil Spørger er vederlagt med løbende rentebetalinger.

Spørgers investeringer i investeringsobjekterne foretages i overvejende grad med kapital ultimativt tilvejebragt af pensionskunderne i pensionskasserne.

Spørgers ene direkte investor, Y, og Spørger er administreret af X. X's administration af Spørger sker via Y.

Spørger er imidlertid ikke blot administreret af X, men er forvaltet af X. X er derfor forvalter af Spørger. X leverer porteføljeforvaltning, risikostyring og administration af Spørger i henhold til Bekendtgørelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Dette følger af den aftale, der er indgået mellem X og Y, der også dækker forvaltningen af Y's underliggende enheder som eksempelvis Spørger.

I lyset af Skattestyrelsens styresignal i SKM2019. 548. SKTST (senere indarbejdet i den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9.2.) og SKM2020. 213. SKTST ønsker Spørger bekræftet, at Spørger kan indkøbe forvaltningsydelser fra leverandører etableret i andre EU-lande uden moms.

Skatterådet kan ved besvarelsen af dette spørgsmål lægge til grund, at de indkøbte ydelser udgør forvaltning, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f, og at Spørger udgør en afgiftspligtig person, jf. momslovens § 3. Skatterådet skal således alene tage stilling til, om Spørger udgør en investeringsforening i momsmæssig henseende, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f.

Skatterådet kan endvidere lægge til grund, at leveringsstedet for de modtagne forvaltningsydelser er her i landet, jf. momslovens § 16, stk. 1.

Om Spørgers investeringer:

Grundlæggende ejer Spørger investeringsobjekter gennem en holdingstruktur.

Spørger ejer direkte 30% af A. De øvrige kapitalandele i A er ejet af tre forskellige eksterne investorer.

A ejer 100% af et mellemholdingselskab, B.

B ejer 100% af C, som er det selskab, hvor de investerede aktiver er placeret.

Dermed investerer Spørger direkte i ét underliggende holdingselskab, men Spørgers investeringsobjekter er i sidste ende placeret i et andet selskab, som Spørger investerer i. Det skal bemærkes, at Spørgers investeringsstruktur er alment anvendt i lignende fondsstrukturer, hvor der alene er ét direkte underliggende holdingselskab, men hvor investeringsobjekterne blot er samlet i et eller flere underliggende selskaber.

Spørgers samlede aktiver er investeret i de nævnte investeringsobjekter, som endeligt er placeret i C. I tillæg hertil har Spørger ydet et lån til B.

Spørgers investeringer er således konkret spredt ud på investeringsobjekterne placeret i C. Spørger har ikke foretaget andre investeringer.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det ønskes bekræftet, at Spørger er en investeringsforening, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f).

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f, har følgende ordlyd:

"Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift: (...)

f) Forvaltning af investeringsforeninger."

Bestemmelsen implementerer momssystemdirektivets art. 135, stk. 1, litra g), der har følgende ordlyd:

"Medlemsstaterne fritager følgende transaktioner: (...)

g) forvaltning af investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne."

Som det fremgår af bestemmelsen, er det en betingelse for momsfrigørelse, at den kørende enhed udgør en investeringsforening i momsmæssig henseende, og at de ydelser, der indkøbes, udgør forvaltning. Nærværende anmodning vedrører som tidligere angivet alene investeringsforeningsbegrebet.

Det følger af sag C-595/13, *Fiscale Eenheid X*, præmis 37, at:

"Endvidere skal fonde, der - uden at udgøre institutter for kollektiv investering som omhandlet i direktivet om investeringsinstitutter - fremviser lignende kendetegn som sidstnævnte og dermed foretager de samme transaktioner, eller i det mindste fremviser sammenlignelige træk i en sådan grad, at de konkurrerer med dem, ligeledes anses for investeringsforeninger...".

Det er Spørgers opfattelse, at Spørger er sammenlignelig med UCITS-institutter og konkurrerer med disse, hvorfor Spørger er omfattet af investeringsforeningsbegrebet, jf. nærmere nedenfor.

Skattestyrelsen har i SKM2019. 548. SKTST (senere indarbejdet i den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9.2.) anført fem betingelser, der alle skal være opfyldt, før et investeringsinstitut, der uden at udgøre institutter for kollektiv investering som omhandlet i UCITS-direktivet, fremviser lignende kendetegn:

1. Investeringsinstituttet har til formål at foretage kollektiv investering
2. Investeringsinstituttet investerer ud fra princippet om risikospredning
3. Investorerne bærer investeringsrisikoen og investeringsafkastet afhænger af investeringerne
4. Investeringsinstituttet er undergivet et særligt statsligt tilsyn
5. Investeringsinstituttet er undergivet de samme konkurrencebetingelser og appellerer til den samme kreds af investorer som UCITS-investeringsinstitutterne

Da Spørger ikke er omfattet af UCITS-direktivet, afhænger besvarelse af spørgsmål 1 som udgangspunkt af en konkret vurdering af, om Spørger opfylder alle fem betingelser.

Det er dog Spørgers opfattelse, at Spørger må anses for at udgøre en investeringsforening, allerede fordi Y udgør en investeringsforening.

Det følger bl.a. af Skattestyrelsens administrative praksis, at koncernforbundne selskabers status som afgiftspligtige personer kan have en afsmittende effekt på vurderingen af, om et andet selskab i koncernen udgør en afgiftspligtig person, jf. SKM2012. 299. SR samt Skattestyrelsens henvisninger hertil senest i SKM2019. 289. SR og SKM2021. 274. LSR.

Det er Spørgers opfattelse, at en konsistent fortolkning og anvendelse af momsretten tilsiger, at når en sådan afsmittende effekt finder anvendelse i relation til begrebet afgiftspligtig person, må denne afsmittende effekt ligeledes finde anvendelse i relation til andre momsretlige begreber, herunder investeringsforeningsbegrebet.

I SKM2012. 299. SR angiver Skattestyrelsen, at realiteten i den virksomhed, der udøves i de koncernforbundne søsterselskaber, har en indflydelse på den samlede konkrete vurdering af, om det pågældende spørgende selskab var en afgiftspligtig person. I forbindelse med koncernforbindelse henviser Skattestyrelsens til selskabsskattelovens § 31 C. Spørger og Y er begge kommanditselskaber, der er koncernforbundne i skattemæssig henseende, jf. eksempelvis ligningslovens § 2, stk. 2 og stk. 3.

I dette tilfælde er der endda tale om, at Y udøver en del af sin aktivitet som investeringsforening via Spørger. Spørgers investeringer kunne således have været placeret i Y og ville have været placeret der, hvis Spørger ikke havde eksisteret.

Det er således Spørgers opfattelse, at realiteten i den investeringsvirksomhed, som udøves af Y (investeringsforening i momslovens forstand), må have indflydelse på vurderingen af Spørgers kvalifikation som en investeringsforening i momslovens forstand.

Realiteten i nærværende sags faktiske omstændigheder, hensynet til den økonomiske og forretningsmæssige virkelighed, samt administrativ praksis tilsiger, at Y's momsmæssige status som investeringsforening har en afsmittende effekt på Spørger, således at Spørger ligeledes anses for at udgøre en investeringsforening i momslovens forstand. Y's investeringsaktiviteter materialiserer sig således bl.a. gennem Spørger.

Såfremt Skatterådet ikke af denne grund anser Spørger for at udgøre en investeringsforening, er det i øvrigt Spørgers opfattelse, at Spørger opfylder alle fem betingelser, jf. SKM2019. 548. SKTST.

1. Investeringsinstituttet har til formål at foretage kollektiv investering

Det følger af den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9.2 at betingelsen om, at investeringsinstituttet har til formål at udøve kollektiv investering indebærer, at investeringsinstituttet investerer en pulje af midler, som hidrører fra to eller flere investorer, og at det er investeringsinstituttets primære formål at foretage kollektiv investering for momsretligt at kvalificeres som en investeringsforening.

Det er Spørgers opfattelse, at Spørger investerer en pulje af midler, som hidrører fra flere investorer, og derved udøver kollektiv investering.

2. Investeringsinstituttet investerer ud fra princippet om risikospredning

Det følger af den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9.2, at betingelsen om, at investeringsinstituttet investerer ud fra princippet om risikospredning indebærer, at investeringsinstituttet skal investere i en mere spredt portefølje for derved at mindske investeringsrisikoen.

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f) er ikke begrænset til at omfatte forvaltning af investeringsforeninger, der alene investerer i værdipapirer. Det følger bl.a. af EU-Domstolens dom i sag C-595/13, Fiscale Eenheid X, hvor EU-Domstolen udtaler, at det ville være i strid med princippet om afgiftsneutralitet, hvis de i sagen omhandlede ejendomsselskaber ikke havde mulighed for at anvende fritagelsen, fordi forvaltningen af aktiver vedrørte fast ejendom, jf. sag C-595/13, Fiscale Eenheid X, præmis 62-63.

Spørger har valgt at strukturere sine investeringer via en række mellemholdingselskaber mellem Spørger og investeringsobjekterne, således at mellemholdingselskaberne også har andre, eksterne investorer, for at diversificere risiko- og afkastprofilen.

Det er Spørgers opfattelse, at vurderingen af, hvorvidt Spørgers investeringsportefølje kan anses for tilstrækkeligt spredt, må foretages på grundlag af de underliggende og endelige investeringsobjekter; det faktum, at der er truffet en forretningsmæssig beslutning om den pågældende struktur på baggrund af et ønske om dels at optage medinvestorer på forskellige niveauer i strukturen, dels at opnå forskellige risiko- og afkastprofiler ændrer ikke ved, at Spørgers investeringsportefølje udgøres af de endelige investeringsobjekter.

Det følger af Den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9.2, at betingelsen om, at investeringsinstituttet investerer ud fra princippet om risikospredning, skal fortolkes efter de samme principper, som er afgørende for at UCITS-fonde anses for at investere ud fra princippet om risikospredning, når investeringsinstituttet investerer i fast ejendom og andre aktiver end værdipapirer.

I den forbindelse fordrer princippet om risikospredning, at der investeres i en bredere portefølje af investeringsaktiver. I sag C-595/13, Fiscale Eenheid X, fandt EU-Domstolen at den i sagen omhandlede fond opfyldte betingelsen om risikospredning, jf. præmis 56, hvoraf følgende fremgår:

"Herved synes det for så vidt angår de i hovedsagen omhandlede selskaber at fremgå af de oplysninger, som fremkom under retsmødet, og af sagsakterne forelagt Domstolen, at den indskudte formue investeres ud fra princippet om risikospredning. Midlerne investeres i forskellige kategorier af fast ejendom, både beboelses- og erhvervsejendomme, og også i forskellige geografiske områder."

Gennem investeringsstrukturen investerer Spørger i en flåde af xx togsæt.

Spørger investerer altså i xx investeringsobjekter, der består af hybridtoge og elektriske toge, hvoraf de elektriske toge alene drives med elektricitet, mens hybridtogene drives ved hjælp af både elektricitet og diesel.

Når togene er i drift, varierer togsættene i længde, 5-vognssæt, 9-vognssæt og 10-vognssæt. I disse vognsæt er ikke alle vognene ens; nogle vogne er udstyret med strømaftager, nogle med diesel generatorenheder. Alle vogne har passagerpladser, mens endevognene tillige er udstyret med cockpit. Dertil kommer, at togene, som Spørger investerer i, driftes på forskellige strækninger af en længere toglinje; idet hybridtogene drives med såvel diesel som elektricitet, kører disse toge på en strækning, der ikke er elektrificeret og hvor de fuldt ud elektriske toge derfor ikke kan køre.

Således investeres Spørgers midler i en flerhed af investeringsobjekter fordelt på forskellige kategorier af toge med forskellige drivlinjer.

I tilknytning til Spørgers investeringsobjekter yder Spørger lån til ét af mellemholdingselskaberne, hvortil Spørger er vederlagt med løbende rentebetalinger.

Det er derfor Spørgers opfattelse, at Spørger investerer ud fra princippet om risikospredning, og at denne betingelse dermed er opfyldt.

3. Investorerne bærer investeringsrisikoen og investeringsafkastet afhænger af investeringerne

Det fremgår af den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9.2:

"For at et investeringsinstitut, herunder et pensionsinstitut, kan anses for sammenligneligt med UCITS-investeringsinstitutterne, er det en betingelse, at det er de enkelte investorer, som bærer investeringsrisikoen, og det er et krav, at afkastet hænger af investeringerne. Se sag C-424/11, Wheels.

Bæres en væsentlig del af investeringsrisikoen af andre end investorerne fx en arbejdsgiver eller af investeringsinstituttet som sådan, bærer investorerne ikke investeringsrisikoen.

Risikobegrebet

Begrebet "risiko" er udtryk for sandsynligheden for at en uønsket hændelse indtræffer.

Det momsretlige begreb "investeringsrisiko" skal derfor forstås som risikoen for at realisere et investeringsafkast, der er markant ringere end forventet, herunder risikoen for at afkastet af de enkelte investeringer kan blive negativt."

Det følger dermed, at begrebet "investeringsrisiko" af Skattestyrelsens forstås som risikoen for at realisere et investeringsafkast, der er markant ringere end forventet, herunder risikoen for at afkastet af de individuelle investeringer kan blive negativt.

Afkastet fra Spørger er ikke underlagt nogen form for garanti og afkastet afhænger således udelukkende af investeringerne, der foretages. Det forhold, at Spørger i sidste ende investerer for pensionsmidler har ingen betydning i denne sammenhæng, da nærværende betingelse skal vurderes på baggrund af Spørger og de direkte investorer, jf. den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9.2

Mellem Spørger og de direkte investorer findes ingen garantier vedrørende hverken størrelsen eller eksistensen af investeringsresultatet. Således vil et positivt investeringsresultat tilfalde de direkte investorer, mens et negativt investeringsresultat bæres af de direkte investorer.

Derfor er det Spørgers opfattelse, at betingelsen om, at investorerne bærer investeringsrisikoen og investeringsafkastet afhænger af investeringerne er opfyldt, uagtet hvilke investorer i investeringsstrukturen, der anses som investorer i relation betingelsen om kollektiv investerings forstand (betingelse 1).

4. Investeringsinstituttet er undergivet et særligt statsligt tilsyn

Det er tillige en betingelse for, at et investeringsinstitut momsretligt kan anses for en investeringsforening, at investeringsinstituttet er underlagt et særligt statsligt tilsyn svarende til det tilsyn, som UCITS-institutter er underlagt, jf. EU-Domstolens dom i sag C-595/13, Fiscale Eenheid X.

Ved afgørelsen af, hvorvidt en investeringsforening, der ikke er omfattet af UCITS-direktivet, opfylder betingelsen om, at investeringsforeningen er undergivet et særligt statsligt tilsyn, vil Finanstilsynets vurdering og stillingtagen til den konkrete type af investeringsinstitut være afgørende.

Det følger af den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9, at:

"Tilsynet med pensionsinstitutters investeringer via underliggende enheder

Finanstilsynet har oplyst, at investeringer, som pensionsinstitutter foretager via underliggende enheder, typisk vil være undergivet Finanstilsynet tilsyn med pensionsinstituttet.

Ifølge Finanstilsynet kan tilsynet enten være et direkte tilsyn eller et indirekte tilsyn. Der vil være tale om et direkte tilsyn, når den underliggende enhed selv er en reguleret finansiel virksomhed, fx en bank, investeringsforening m.v. Der vil være tale om et indirekte tilsyn, når pensionsinstituttet har indgået en outsourcing aftale med en underliggende enhed om investering af pensionsmidlerne.

I de tilfælde, hvor den underliggende enhed er undergivet et direkte tilsyn i kraft af, at den underliggende enhed selv er en reguleret finansiel virksomhed, vil betingelsen om, at enheden skal være undergivet et særligt statsligt tilsyn altid være opfyldt.

I de tilfælde, hvor den underliggende enhed ikke selv er en reguleret finansiel virksomhed, er det derimod i alle tilfælde nødvendigt at foretage en vurdering af, hvorvidt den konkrete enhed opfylder betingelsen om at være underlagt et særligt statsligt tilsyn. Det skyldes, at Finanstilsynet vurderer, at disse enheder typisk - men ikke nødvendigvis i alle tilfælde - vil være undergivet Finanstilsynet tilsyn.

Vurderingen af, hvorvidt den underliggende enhed konkret opfylder betingelsen om at være underlagt et særligt statsligt tilsyn, foretages af Finanstilsynet. Finanstilsynets vurdering skal lægges til grund ved Skattestyrelsens afgørelse af, om betingelsen er opfyldt.

Tilsynet med de selskaber m.v., som det konkrete investeringsinstitut investerer i

At en investeringsforening, som er undergivet et særligt statsligt tilsyn, investerer i et selskab, en fond m.v. medfører ikke, at de pågældende selskaber, fonde m.v., dermed også bliver undergivet et særligt statsligt tilsyn. Dette, uanset om investeringsforeningen ejer en stor eller lille del af fx aktiekapitalen i det pågældende selskab.

Finanstilsynet har oplyst, at investeringer, som pensionsinstitutter foretager via underliggende enheder, typisk vil være undergivet Finanstilsynet tilsyn med pensionsinstituttet."

Spørger er ikke undergivet direkte tilsyn fra Finanstilsynet. Det er dog Spørgers opfattelse, at betingelsen om, at Spørger er undergivet et særligt tilsyn, er opfyldt i nærværende tilfælde. Dette følger af, at Spørgers direkte investor Y og Spørger selv er administreret af X.

X's administration af Spørger sker via Y. X har tilladelse efter § 6 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Efter den juridiske vejledning 2021-2, afsnit D. A. 5.11.9, er en investeringsforening, der forvaltes af en forvalter, der er godkendt efter § 6 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, anset for at være undergivet et særligt statsligt tilsyn.

På baggrund af overstående er det Spørgers opfattelse, at betingelsen om at Spørger er undergivet et særligt statsligt tilsyn er opfyldt.

Sammenfatning—På baggrund af overstående er det Spørgers opfattelse, at Spørger er sammenlignelig med UCITS-institutter og konkurrerer med disse, hvorfor Spørger er omfattet af investeringsforeningsbegrebet i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f).

Det er Spørgers opfattelse, at det momsretligt er underordnet, om Spørger havde investeret i forskellige holdingselskaber eller alene ét, når den totale sum af investeringerne er den samme. Et sådant synspunkt vil stride mod neutralitetsprincippet.

Derfor er det Spørgers opfattelse, at Spørgers indkøb af forvaltningsydelser er fritaget for moms, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f), og at Spørger dermed ikke skal afregne moms heraf, jf. momsloven §§ 4, stk. 1, 16, stk. 1 og 46, stk. 1, nr. 3.

Spørgers høringssvar:

Som det fremgår af Spørgers anmodning om bindende svar, er det med henvisning til bl.a. SKM2012. 299. SR Spørgers opfattelse, at realiteten i den investeringsvirksomhed, som udøves af Y (som udgør en investeringsforening i momslovens forstand), må have indflydelse på vurderingen af Spørgers kvalifikation som investeringsforening i momslovens forstand.

Denne konkrete vurdering bør - efter Spørgers opfattelse med henvisning til principperne i dansk praksis - foretages før, at der foretages en vurdering af, om Spørger i sig selv udgør en investeringsforening efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f.

Det følger dog af Skattestyrelsens indstilling i nærværende sag, at:

"(...) disse sager ikke er sammenlignelige med Spørgers situation, hvor Spørger skal opfylde betingelserne for at blive anset for en investeringsforening i momsfrigørelsens forstand. Spørger bliver således ikke en investeringsforening ud fra en realitetsbetragtning om, at Y er en investeringsforening."

Det er Spørgers opfattelse, at SKM2012. 299. SR netop etablerer, at momsmæssige kvalifikationer for et givent selskab kan påvirkes af koncernforbundne selskabers forhold. Det fremgår således af afgørelsen, at Skattestyrelsen angiver, at realiteten i den virksomhed, der blev udøvet i de koncernforbundne søsterselskaber, havde en indflydelse på den samlede konkrete vurdering af, om det pågældende spørgende selskab var en afgiftspligtig person. En konsekvent fortolkning og anvendelse af momsretten må dermed tilsi, at når koncernforbundne selskabers forhold skal inddrages ved den momsmæssige kvalifikation i relation til begrebet afgiftspligtig person, må dette ligeledes være gældende i relation til andre momsretlige begreber, herunder investeringsforeningsbegrebet. Derfor må det være uden betydning, at afgørelsen ikke eksplicit omhandler de kendetegn, der karakteriserer det momsretlige investeringsforeningsbegreb.

På grundlag af ovenstående er det Spørgers opfattelse, at Skattestyrelsen ikke kan begrunde en afvisning af dette synspunkt med, at SKM2012. 299. SR ikke konkret omhandlede det momsretlige investeringsforeningsbegreb.

Det følger videre af Skattestyrelsens indstilling, at:

"(...) Skatterådet i disse sager ligeledes begrundede konklusionerne med en realitetsbetragtning - dette dog ikke i relation til en afsmittende effekt, men derimod med henvisning til et princip om transparens."

(...) Videre er det Skattestyrelsens vurdering, at ingen af disse sager kan tages til udtryk for, at der skulle bestå et generelt princip i momsretten, som skulle medføre, at Spørger skal anses for en investeringsforening, fordi Y er en investeringsforening."

Det er Spørgers opfattelse, at SKM2012. 299. SR etablerer, at det er Skatterådets praksis, at koncernforbundne enheders status skal inddrages ved kvalifikationen af en given person i relation til momsretlige begreber. Således skal Y's status som momsretlig investeringsforening inddrages ved helhedsvurderingen af, om Spørger kan karakteriseres som en momsretlig investeringsforening. Dette ses ligeledes at være praksis i eksempelvis SKM2019. 289. SR og SKM2021. 274. LSR, hvor Skattestyrelsen henviser til SKM2012. 299. SR, samt i afgørelserne SKM2022. 175. SR og SKM2022. 290. SR, hvor Skattestyrelsen udtrykkeligt indtager det synspunkt, at andre koncernselskaber kan have betydning ved vurderingen af de momsretlige kriterier for, at en investeringsenhed udgør en momsretlig investeringsforeningsbegreb.

Det er Spørgers opfattelse, at henvisning til et princip om transparens som et princip, der er forskelligt fra et princip om afsmittende effekt, savner mening i dette konkrete tilfælde, da det i den konkrete sag giver samme resultat; nemlig, at Y's momsretlige status som investeringsforening bør - ved en konkret vurdering - medføre, at Spørger også skal kvalificeres som en investeringsforening som følge af Y's status som investeringsforening, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f. I den forbindelse henviser vi til realiteten i nærværende sag, som er etableret ved Spørgers anmodning om bindende svar af 8. november 2022.

Om Skattestyrelsen vil betegne denne praksis som en afsmittende effekt, som et princip om transparens eller som en realitetsbetragtning synes at være uden betydning i denne sag. Afgørende er, at koncernforbundne enheders status kan efter Skattestyrelsens egen praksis tillægges betydning ved kvalifikationen i relation til momsretlige begreber, jf. ovenfor citeret praksis.

Som beskrevet i anmodning om bindende svar er det Spørgers opfattelse, at realiteten i nærværende sags faktiske omstændigheder samt hensynet til den økonomiske og forretningsmæssige virkelighed sammenholdt med administrativ praksis tilsiger, at Y's momsmæssige status som investeringsforening har indflydelse på vurderingen af Spørgers kvalifikation som momsretlig investeringsforening, således at Spørger ligeledes anses for at udgøre en investeringsforening i momslovens forstand.

I dette tilfælde er der således tale om, at Y udøver en del af sin aktivitet som investeringsforening via Spørger. Spørgers investeringer kunne dermed have været placeret i Y og ville have været placeret der, hvis Spørger ikke havde eksisteret. Y's investeringsaktiviteter materialiserer sig dermed blandt andet gennem Spørger.

Derfor er det Spørgers opfattelse, at Y's momsmæssige status som investeringsforening i denne konkrete sag skal inddrages ved vurderingen af Spørgers kvalifikation som momsretlig investeringsforening og at denne bevirker, at Spørger ligeledes må anses for at udgøre en investeringsforening i momslovens forstand.

Til sidst bemærker Skattestyrelsen, at:

"En sådan fortolkning ses der heller ikke at være belæg for i hverken momssystemdirektivet eller i momsloven."

Hertil skal anføres, at der hverken i momsloven eller momssystemdirektivet er grundlag for at tillægge andre enheders, herunder koncernforbundne søsterselskabers, momsretlige status som afgiftspligtige personer betydning ved vurderingen af, hvorvidt et selskab momsretligt skal kvalificeres som en afgiftspligtig person. Det virker derfor selektivt, at netop dette synspunkt om manglende belæg i momssystemdirektivet og momsloven inddrages af Skattestyrelsen ved vurdering af Spørgers status som investeringsforening, når Skattestyrelsen i relation til det momsretlige begreb afgiftspligtig person ikke har fundet det afgørende, at et sådant belæg er manglende.

Ikke desto mindre fremgår det af SKM2012. 299. SR, at:

"Det er Skatteministeriets opfattelse, at der ved vurdering af sagens faktiske omstændigheder ikke kan ses bort fra det forhold, at koncernens selskaber virker i forbindelse med opførelse af bygninger/gennemførelse af byggeprojekter og andet inden for bygge og anlæg, samt ifølge søsterselskabet J A/S's hjemmeside, også salg af udstillingshuse."

Således fremgår det af Skatterådets praksis, at hvorvidt der kan findes belæg i momssystemdirektivet eller momsloven, ikke er afgørende for, hvorvidt koncernforbundne enheders status skal inddrages ved kvalifikationer i relation til momsretlige begreber ved en konkret vurdering.

Dermed er det Spørgers opfattelse, at Skattestyrelsen ikke kan begrunde en afvisning af det synspunkt, at Y's momsmæssige status som investeringsforening har indflydelse på vurderingen af Spørgers kvalifikation som momsretlig investeringsforening med, at dette ikke fremgår direkte af momssystemdirektivet eller momsloven.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at Spørger ikke skal afregne moms (reverse charge), når Spørger indkøber forvaltningsydelser af en leverandør etableret i en anden medlemsstat, idet Spørger udgør en investeringsforening, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f).

Begrundelse

Spørger er et selskab, som har til formål, at genere afkast ved at foretage investeringer i infrastruktur-aktiver.

Til brug for denne aktivitet påtænker Spørger at indkøbe rådgivningsydelser hos investeringsforvaltere, som er hjemmehørende i andre EU-lande end Danmark.

Spørger ønsker i den forbindelse bekræftet, at rådgivningsydelserne er momsfrigitte efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f. Dette under den forudsætning, at Spørger er betalingspligtig af momsen af ydelserne, jf. reglen om omvendt betalingspligt, jf. momslovens § 46, stk. 1, 3. pkt.

Spørger har oplyst, at det ved besvarelsen kan lægges til grund, at Spørger er en afgiftspligtig person, jf. momslovens § 3, ligesom rådgivningsydelserne må anses for at have leveringssted i Danmark, jf. momslovens § 16, stk. 1. Begge disse betingelser skal være opfyldt, førend reglerne om omvendt betalingspligt i momslovens § 46, stk. 1, 3. pkt., kan finde anvendelse.

Skattestyrelsen skal i relation til Spørgers status af afgiftspligtig person bemærke, at erhvervelse, besiddelse og afhændelse af selskabsandele ikke i sig selv anses for at udgøre økonomisk virksomhed i momslovens forstand, og selskaber hvis eneste aktivitet er at besidde kapitalandele i datterselskaber er derfor i udgangspunktet ikke afgiftspligtige personer, jf. EU-Domstolens dom i sagen C-60/90, Polysar.

Dette gælder ligeledes i den situation, hvor eksempelvis en fond forvalter den formue, den er i besiddelse af, ved gennem erhvervelse og afhændelse af værdipapirer at maksimere sit kapitaludbytte og -afkast, jf. EU-Domstolens dom i sagen C-155/94, Wellcome Trust.

Skattestyrelsen bemærker på denne baggrund, at Spørger under de nedlagte forudsætninger i udgangspunktet er betalingspligtig af momsen af rådgivningsydelserne, jf. momslovens § 46, stk. 1, 3. pkt. Der er dog ikke ved dette bindende svar taget stilling hertil.

I henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f, momsfritages forvaltning af investeringsforeninger. Bestemmelsen implementerer Momssystemdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g) i dansk ret. Opfylder rådgivningsydelserne betingelserne herfor, skal der ikke betales moms af ydelserne, idet de anses for momsfritagne.

Det bemærkes, at momssystemdirektivet ikke indeholder nogen definition af begrebet "forvaltning af investeringsforeninger", og momsfritagelsen skal derfor fortolkes ud fra den sammenhæng, i hvilken den optræder, og direktivets formål og opbygning, idet det bærende hensyn bag momsfritagelsen særligt skal tages i betragtning, jf. præmis 58-59 i EU-Domstolens dom i sagen C-169/04, Abbey National.

Formålet med momsfritagelsen af transaktioner, der er knyttet til forvaltningen af investeringsforeninger, er at gøre det lettere for småinvestorer at investere i investeringsforeninger, og bestemmelsen skal derfor sikre, at momsordningen er skattemæssigt neutral i forhold til valget mellem direkte investeringer og investeringer gennem investeringsinstitutter jf. præmis 62 i EU-Domstolens dom i sagen C-169/04, Abbey National.

Momsfritagelsen af forvaltning af investeringsforeninger er en undtagelse fra det almindelige princip om, at moms opkræves af enhver tjenesteydelse, der udføres mod vederlag af en afgiftspligtig person, og momsfritagelsen skal derfor fortolkes strengt, jf. præmis 60 i EU-Domstolens dom i sagen C-169/04, Abbey National.

Forvaltningsydelserne

Spørger har oplyst, at det ved besvarelsen kan lægges til grund, at de leverede ydelser udgør forvaltningsydelser.

Skattestyrelsen skal hertil bemærke, at en momsfritagelse af den påtænkte disposition ifølge momsfritagelsens ordlyd forudsætter, at der både leveres ydelser i form af forvaltning, samt at disse ydelser vedrører investeringsforeninger.

I relation til forvaltningsydelser har EU-Domstolen i præmis 23 i sagen C-275/11, GfBk, anført, at for at fastlægge, om ydelser vedrørende rådgivning om investeringer, som leveres til en investeringsforening, kan momsfritages, så skal det undersøges, hvorvidt ydelserne har en tæt sammenhæng med den virksomhed, der er kendetegnende for en investeringsforening.

I denne henseende bemærker EU-Domstolen i præmis 24, at denne betingelse opfyldes, når der til en investeringsforening leveres ydelser, som består i at anbefale køb og salg af formueaktiver. Videre anfører EU-Domstolen i præmis 27, at begrebet "forvaltning" bl.a. omfatter ydelser, som indebærer udvælgelse og afsætning af den forvaltede formue. Dette uddybes af EU-Domstolen i præmis 77 i

EU-Domstolens dom i sagen C-595/13, Fiscale Eenheid, hvoraf det fremgår, at en investeringsforenings specifikke aktivitet består af kollektiv investering af den tilvejebragte kapital. Samme princip fastslås af Skatterådet i SKM2015. 405. SR, hvori det anføres, at de specifikke transaktioner for institutter for kollektiv investering består i, på vegne af medlemmerne, at oprette og administrere porteføljer sammensat af værdipapirer.

Henset til, at Spørger ønsker lagt til grund, at der er tale om forvaltningsydelser i momsfrigtagelsens forstand, er der ved dette bindende svar ikke taget stilling til, hvorvidt de leverede ydelser kan anses for forvaltning af Spørgers formue.

Investeringsforening

En momsfrigtagelse af rådgivningsydelserne, som leveres til Spørger, forudsætter, at Spørger kan anses for en investeringsforening i momsfrigtagelsens forstand.

I henhold til EU-Domstolens praksis, jf. bl.a. præmis 36-37 i C-595/13, Fiscale Eenheid X, er de investeringsfonde, som momsretligt kan kvalificeres som investeringsforeninger, henholdsvis. :

1. Fonde, der udgør institutter for kollektiv investering i værdipapirer som omhandlet i direktivet om investeringsinstitutter (UCITS-direktivet)
2. Fonde, der - uden at udgøre institutter for kollektiv investering som omhandlet i UCITS-direktivet - fremviser lignende kendetegn som disse og dermed foretager de samme transaktioner, eller i det mindste er sammenlignelige i en sådan grad, at de konkurrerer med dem (non-UCITS investeringsinstitutter).

Det er Skattestyrelsens vurdering, at det af EU-Domstolens praksis kan udledes, at en investeringsfond er sammenlignelig med UCITS-investeringsforeningerne i en sådan grad, at investeringsfonden konkurrerer med disse, hvis de følgende fem kriterier alle er opfyldt:

- Investeringsinstituttet har til formål at foretage kollektiv investering
- Investeringsinstituttet investerer ud fra princippet om risikospredning
- Investorerne bærer investeringsrisikoen og investeringsafkastet afhænger af investeringerne.
- Investeringsinstituttet er undergivet et særligt statsligt tilsyn
- Investeringsinstituttet er undergivet de samme konkurrencebetingelser og appellerer til den samme kreds af investorer, som UCITS-investeringsinstitutterne.

Det er en forudsætning, at alle betingelserne opfyldes samtidig.

Spørger har oplyst, at Spørger ikke er omfattet af UCITS-direktivet, og en momsfrigtagelse af Spørgers ydelser forudsætter derfor, at Spørger er sammenlignelig med UCITS-investeringsinstitutterne i en sådan grad, at selskabet er i konkurrence med disse.

Opfyldelse af betingelserne ved afsmittende effekt

Spørger har anført, at der i henhold til momsretten må bestå en afsmittende effekt i forhold til investeringsforeningsbegrebet generelt således, at da Y, som ejer hovedparten af Spørger, er en investeringsforening i momslovens forstand, så må Spørger ligeledes være en investeringsforening.

Spørger har herved henvist til Skatterådets afgørelse i SKM2012. 299. SR, hvor Skatterådet fandt, at en concerns selskabers aktiviteter samlet set måtte betyde, at det Spørger måtte anses for at agere som en afgiftspligtig person.

Skattestyrelsen skal hertil bemærke, at Skatterådet i SKM2012. 299. SR med henvisning til en realitetsbetragtning anså et datterselskab, som alene solgte ét grundstykke, for at være en afgiftspligtig person,

idet den samlede koncern utvivlsomt drev økonomisk virksomhed i momslovens forstand med salg af byggeprojekter. Koncernen kunne således ikke udskille et aktiv i et selvstændigt selskab med henblik på at undgå momspligt.

Videre har Spørger henvist til SKM2022. 175. SR og SKM2022. 290. SR, hvor Skatterådet i relation til betingelsen om, at en investeringsforening skal investere på vegne af en flerhed af investorer, kom frem til, at koncernforbundne selskaber ikke kunne anses for forskellige investorer, men derimod som én investor.

Skattestyrelsen skal hertil bemærke, at Skatterådet i disse sager ligeledes begrundede konklusionerne med en realitetsbetragtning - dette dog ikke i relation til en afsmittende effekt, men derimod med henvisning til et princip om transparens. Koncernen kunne således ikke omgå betingelsen om en flerhed af investorer ved blot at indskyde flere mellemliggende selskaber.

Fælles for sagerne var, at der med henvisning til realitetsbetragtninger blev set bort fra formaliteter i transaktionerne, og i stedet lagt vægt på realiteterne ved den momsretlige kvalifikation af transaktionerne.

Det er på den baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at disse sager ikke er sammenlignelige med Spørgers situation, hvor Spørger skal opfylde betingelserne for at blive anset for en investeringsforening i momsfritagelsens forstand. Spørger bliver således ikke en investeringsforening ud fra en realitetsbetragtning om, at Y er en investeringsforening.

Videre er det Skattestyrelsens vurdering, at ingen af disse sager kan tages til udtryk for, at der skulle bestå et generelt princip i momsretten, som skulle medføre, at Spørger skal anses for en investeringsforening, fordi Y er en investeringsforening. En sådan fortolkning ses der heller ikke at være belæg for i hverken momssystemdirektivet eller i momsloven.

Betingelsen om kollektiv investering

Betingelsen om, at der er tale om en kollektiv investeringsordning, fordrer efter Skattestyrelsens opfattelse en pulje af midler, som hidrører fra to eller flere investorer.

Betingelsen kan bl.a. udledes af formålet med fritagelsen af de transaktioner, der er knyttet til forvaltningen af investeringsforeninger, som er at gøre det lettere for investorer at investere i værdipapirer gennem investeringsinstitutter ved at fjerne momsudgifterne og ved således at sikre det fælles momssystems neutralitet i forhold til valget mellem direkte investeringer i værdipapirer og de investeringer, der foretages gennem institutter for kollektiv investering.

Momsfritagelsen begrænser sig derfor til investeringsinstitutter, hvori flere deltagerne har indskudt midler med det formål, at disse investeres i forskellige formueaktiver med henblik på at opnå et afkast.

Det er ikke et krav, at det pågældende investeringsinstitut i lighed med UCITS-institutterne skal have som eneste formål at foretage kollektiv investering, jf. præmis 57 i EU-Domstolens dom i sagen C-464/12, ATP PensionService A/S, hvori det ikke tillægges betydning, at der ligeledes tilbydes et forsikringsselement.

Det er dog Skattestyrelsens opfattelse, at investeringsinstituttet skal have det som sit primære formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer, likvide finansielle aktiver eller i andre investeringsaktiver, fx fast ejendom, for at investeringsinstituttet momsmæssigt kan blive kvalificeret som en investeringsforening.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger har som sit primære formål at foretage kollektive investeringer, idet Spørger alene har aktiviteter i form af at investere kapital på vegne af pensionskasserne mv.

Betingelsen om spredning af investeringsrisikoen

Det er en betingelse, at investeringsinstituttet i lighed med UCITS-investeringsforeningerne investerer ud fra et princip om risikospredning, dvs. i en mere spredt portefølje, for derved at mindske investeringsrisikoen.

Som anført i præmis 51 i EU-Domstolens dom i sagen C-464/12, ATP PensionService A/S, er det et afgørende kriterium for, hvorvidt der er tale om en investeringsforening i momssystemdirektivets forstand, at flere kunders aktiver sammenlægges, hvilket gør det muligt at sprede disse kunders risiko på en række værdipapirer.

For UCITS-investeringsinstitutter fordrer princippet om risikospredning, at der investeres i en bredere portefølje af investeringsaktiver. I henhold til UCITS-direktivet må investeringsinstitutterne som udgangspunkt maksimalt investere 5 pct. af de indskudte midler i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme emittent, eller indskyde maksimalt 20 pct. af midlerne i den samme enhed, jf. UCITS-direktivets artikel 52, stk. 1.

For UCITS investeringsinstitutter fordrer princippet om risikospredning således, at der investeres i en bredere portefølje af aktiver, fx aktier i flere selskaber eller i forskellige typer af værdipapirer. Et UCITS-investeringsinstitut investerer således ikke ud fra princippet om risikospredning, hvis de indskudte midler anvendes til køb af fx aktier i ét enkelt selskab og dette uanset størrelsen på det selskab, som der investeres i.

Betingelsen om, at der skal investeres ud fra princippet om risikospredning, skal i forhold til investering i fast ejendom og andre aktiver end værdipapirer efter Skattestyrelsens vurdering fortolkes efter de principper, som er afgørende for, om investeringsinstitutter omfattet af UCITS-direktivet anses for at investere ud fra princippet om risikospredning.

Det vil dog altid vil være en konkret vurdering om et non-UCITS investeringsinstitut investerer ud fra princippet om risikospredning, idet det ikke er et krav, at non-UCITS investeringsinstitutter investerer ud fra præcis den samme procentuelle fordeling som UCITS-investeringsinstitutterne. Dette uanset om non-UCITS investeringsinstituttet investerer i værdipapirer eller andre aktiver.

Fra praksis kan i denne forbindelse fremhæves EU-Domstolens dom i sagen C-595/13, Fiscale Eenheid, hvor EU-Domstolen anerkendte, at betingelsen om risikospredning var opfyldt, idet investeringsforeningen havde investeret sin formue i forskellige kategorier af fast ejendom, både beboelses- og erhvervsejendomme, og også i forskellige geografiske områder.

Det er efter Skattestyrelsens vurdering derfor afgørende, hvorvidt værdien af non-UCITS investeringsinstituttet investeringer efter en konkret vurdering kan siges at være afhængig af flere forskellige markedsfaktorer, således at værdien af investeringen ikke er direkte afhængig af udsving baseret på enkelte faktorer.

På samme måde som for UCITS-investeringsinstitutter er det derfor Skattestyrelsens opfattelse at betingelsen om risikospredning som udgangspunkt ikke opfyldes, såfremt der alene investeres i ét selskab.

Når Spørger derfor alene har investeret sin formue i A samt foretager udlån til dets helejede datterselskab, B, så kan Spørger som udgangspunkt ikke anses for at have investeret efter princippet om risikospredning.

I Spørgers tilfælde er der imidlertid valgt en investeringsstruktur, hvor der med henblik på at foretage den endelige investering i samarbejde med andre investorer er oprettet tomme mellemholdingselskaber, og hvor den endelige investering er placeret i et underliggende datterselskab.

Idet der efter det oplyste anvendes tomme mellemholdingselskaber, som ikke har andre aktiviteter end at besidde kapitalandele i datterselskaber, er det Skattestyrelsens vurdering, at værdien af Spørgers kapitalandele nødvendigvis må være direkte afhængig af værdien af den endelige investering foretaget i C. Værdien af Spørgers investering i A må derfor efter en konkret vurdering anses for at være direkte afhængig af aktiviteterne i C. I udgangspunktet vil betingelsen om risikospredning derfor kunne opfyldes, såfremt investeringerne foretaget af C kan anses for at have spredt risikoen på samme måde, som det var tilfældet i EU-Domstolens dom i sagen C-595/13, *Fiscale Eenheid*, hvor der var investeret i forskellige beboelses- og erhvervsejendomme, som tillige var placeret i forskellige geografiske områder.

Samme princip er endvidere blevet lagt til grund af Skatterådet i SKM2014. 329. SR, hvori Skatterådet anerkendte, at betingelsen om risikospredning var opfyldt, uanset investeringsforeningen havde placeret hele sin formue i én fond, som investerede i en række forskellige aktiver.

Tilsvarende må princippet om risikospredning efter en konkret vurdering kunne være opfyldt, såfremt Spørger havde investeret midlerne i eksempelvis en børsnoteret investeringsforening, som investerede i aktier i selskaber fra hele verden, idet værdien af investeringen vil være direkte afhængig af værdien af investeringsforeningens underliggende investeringer.

Tilsvarende er kravet om risikospredning efter Skattestyrelsens opfattelse opfyldt, når et UCITS-feederinstitut investerer i et UCITS-masterinstitut, hvor masterinstituttet overholder reglerne om risikospredning, jf. Den juridiske vejledning, afsnit D. A. 5.11.9.2.

C har efter det oplyste investeret sin formue i xx togsæt, som mod vederlag stilles til rådighed for et personbefordringsselskab, som opererer på forskellige strækninger af en togstrækning.

Det er Skattestyrelsens vurdering, at en investering i togsæt, som alle anvendes til udlejning til brug for personbefordring, ikke kan anses for at opfylde betingelsen om, at der skal investeres ud fra et princip om risikospredning. Spørgers drift af aktiverne - dvs. udlejningen heraf - ses umiddelbart at være afhængig af samme markedsfaktorer, og værdien af investeringen er derfor afhængig af udsving baseret på ganske få markedsfaktorer.

Risikoen i Spørgers investeringer ses derfor heller ikke at kunne sammenlignes med sagen C-595/13, *Fiscale Eenheid*, hvor der var investeret i forskellige beboelses- og erhvervsejendomme, som tillige var placeret i forskellige geografiske områder.

At personbefordringsselskabet vælger at anvende togvognene på forskellige strækninger, i forskellige kombinationer og med forskellige drivmidler ses ikke at have betydning for vurderingen af Spørgers risiko i forbindelse med A's investering i togsættene.

Det er på denne baggrund Skattestyrelsens konklusion, at Spørger ved at investere sin formue i A ikke opfylder betingelsen om at investere ud fra princippet om risikospredning, og Spørger kan derfor i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f's forstand anses for sammenlignelig med UCITS-investeringsforeningerne i en sådan grad, at Spørger konkurrerer med disse.

Rådgivningsydelse leveret til Spørger er derfor momspligtig.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Momsfritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f, har følgende ordlyd:

"Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

(...)

f) Forvaltning af investeringsforeninger."

Bestemmelsen implementerer Momssystemdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g) i dansk ret:

"1. Medlemsstaterne fritager følgende transaktioner:

(...)

g) forvaltning af investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne"

Praksis

C-169/04, Abbey National.

EF-domstolen udtalte, at de administrative og regnskabsmæssige tjenesteydelser, som leveres af en tredjepartsadministrator, er omfattet af begrebet »forvaltning af investeringsforeninger«, hvis de, set under ét, udgør en særskilt helhed og er specifikke og væsentlige for forvaltningen af investeringsforeninger.

C-363/05, JP Morgan

EU-domstolen fastslår, at momsfritagelsen af investeringsforeninger giver medlemsstaterne et skøn til at definere, hvilke foreninger der på deres område omfattes af begrebet »investeringsforeninger«.

C-275/11, GfBk

Ydelser vedrørende rådgivning om investering i værdipapirer, som af tredjemand leveres til et kapitalinvesteringselskab, der administrerer en investeringsforening, er omfattet af begrebet "forvaltning af investeringsforeninger" i fritagelsesbestemmelsen, også selv om tredjemanden ikke har handlet i henhold til delegation som omhandlet i artikel 5g i Rådets direktiv 85/611 som ændret ved direktiv 2011/107.

C-424/11, Wheels

6. momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6), og artikel 135, stk. 1, litra g), i Momssystemdirektivet skal fortolkes således, at en investeringsfond, hvori en pensionsordnings aktiver er samlet, ikke er omfattet af det i bestemmelserne omhandlede begreb "investeringsforening", når medlemmerne af ordningen ikke bærer den risiko, der er knyttet til forvaltningen af fonden, og når de bidrag, arbejdsgiveren indbetaler til pensionsordningen, for ham udgør et middel til at opfylde sine retlige forpligtelser i forhold til sine ansatte.

C-464/12, ATP PensionService A/S

6. momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6), skal fortolkes således, at de omhandlede pensionskasser kan være omfattet af denne bestemmelse, når de finansieres af de personer, der skal have pensionerne udbetalt, når opsparingen investeres ud fra princippet om risikospredning, og når investeringsrisikoen bæres af pensionskunderne. Det har i denne henseende ingen betydning, at bidragene indbetales af arbejdsgiveren, at størrelsen af indbetalingerne beror på kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, at måden, hvorpå pensionsopsparingen udbetales, kan variere, at bidragene er fradragsberettigede i henhold til reglerne om indkomstskat, eller at det er muligt at supplere pensionen med et sekundært forsikringselement.

C-595/13, Fiscale Eenheid

EU-Domstolens fastslog, at 6. momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, svarende til artikel 135, stk. 1, litra g i Momssystemdirektivet skal fortolkes således, at investeringsselskaber som de i hovedsagen omhandlede selskaber, hvori der er indskudt kapital af flere investorer, som bærer den risiko, der er forbundet med forvaltningen af aktiverne indskudt i disse selskaber med henblik på køb, besiddelse, administration og salg af fast ejendom for at opnå et afkast, der udloddes til samtlige andelshavere i form af dividendeudbetaling, idet de sidstnævnte også drager fordel af andelens værdistigning, kan anses for "investeringsforeninger".

For at der er tale om en investeringsforening omfattet af bestemmelsen er det dog en forudsætning, at det pågældende investeringsselskab er underlagt et særligt statsligt tilsyn.

SKM2021. 274. LSR

Sagen angik, om et selskabs salg af tre byggegrunde var momspligtigt. Landsskatteretten fandt på det foreliggende grundlag, at selskabets salg af grundene ikke var omfattet af momslovens § 13, stk. 2, og at salget af grundene dermed var momspligtigt, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 9, litra b), jf. momslovens § 4, stk. 1. Landsskatteretten henså herved til, at grundene ikke havde været anvendt af selskabet i forbindelse med momsfrataget virksomhed som forudsat i momslovens § 13, stk. 2, idet grundene ikke i sig selv havde været anvendt til momsfrataget udlejning. Der var således tale om salg af grunde og ikke om salg af en fast ejendom med tilhørende bygning, som tidligere havde været omfattet af momsfrataget udlejning.

SKM2012. 299. SR

Skatterådet bekræfter, at salg af et grundstykke er omfattet af momspligt, fordi det spørgende selskab anses for at handle i egenskab af afgiftspligtig person, når det sælger den pågældende grund.

Ved vurdering af sagens faktiske omstændigheder kan der ikke ses bort fra det forhold, at selskabet er koncernforbundet med andre selskaber, der i årtier har opført byggeri mv. for såvel egen som fremmed regning, og at koncernen derfor utvivlsomt udøver økonomisk virksomhed med køb og salg af fast ejendom.

Selvom det spørgende selskab kun foranlediger et enkelt salg af et grundstykke, må realiteten i den virksomhed der udøves i de koncernforbundne søsterselskaber, have en indflydelse på den samlede konkrete vurdering.

SKM2015. 405. SR

Skatterådet bekræfter, at de udenlandske fonde momsmæssigt kan anses som investeringsforeninger. Derimod kan Skatterådet ikke bekræfte, at de leverede ydelser i form af "Acquisition", "Asset management"

og "Sales", set som én samlet ydelse, kan anses som moms fritaget investeringsforeningsforvaltning. Lige-
som Skatterådet heller ikke kan bekræfte, at leveringsstedet for ydelserne ikke er i Danmark.

SKM2019. 289. SR

Skatterådet kan ikke bekræfte, at spørger ikke driver økonomisk virksomhed efter momslovens § 3, stk. 1, og derfor kan opdele selskabets grundstykke i tre og indskyde disse enkelte grundstykker i nystiftede datterselskaber uden moms.

Skatterådet kan ikke bekræfte, at modværdien (momsgrundlaget) ved et apportindskud af de pågældende grundstykker i nystiftede datterselskaber er "fremstillingsprisen" (købsprisen), jf. momslovens § 27.

Skatterådet finder, at momsgrundlaget skal udgøres af den subjektive værdi for Spørger. Momsgrundlaget ved Spørgers apportindskydelse af grundstykker i nyetablerede datterselskaber mod at erhverve anparterne i samme datterselskaber, svarer til den værdi, hvormed grundstykkerne er anført i Spørgers årsrapport, fordi dette må være Spørgers subjektive værdi - det Spørger er villig til at betale i bytte for anparterne.

Skatterådet bekræfter, at modværdien (momsgrundlaget) for de enkelte grundstykker kan opgøres på baggrund af, hvor mange kvadratmeter grund, der apportindskydes i de enkelte datterselskaber (P/S'er).

SKM2022. 175. SR

Skatterådet fandt, at koncernforbundne selskaber momsretligt skal anses for én og ikke flere investorer, når det skal vurderes om et investeringsinstitut udøver kollektiv investering. Skatterådet henså herved til kvalifikationen af koncernforbundne selskaber i anden lovgivning om kollektiv investering,

Som konsekvens heraf udøver et investeringsinstitut ikke kollektiv investering og opfylder derfor ikke betingelserne for at blive kvalificeret som en investeringsforening, når investeringsinstituttet udelukkende investerer på vegne af et eller flere koncernforbundne selskaber.

I den konkrete sag kunne Skatterådet derfor ikke bekræfte, at de forvaltningsydelser, som forvaltningsselskabet leverede til en afdeling i et investeringsinstitut, var fritaget for moms.

SKM2022. 290. SR

Skatterådet fandt, at koncernforbundne selskaber momsretligt skal anses for én og ikke flere investorer, når det skal vurderes om et investeringsinstitut udøver kollektiv investering. Skatterådet henså herved til kvalifikationen af koncernforbudne selskaber i anden lovgivning om kollektiv investering.

Som konsekvens heraf udøver et investeringsinstitut ikke kollektiv investering og opfylder derfor ikke betingelserne for at blive kvalificeret som en investeringsforening, når investeringsinstituttet udelukkende investerer på vegne af et eller flere koncernforbundne selskaber.

Skatterådet kunne derfor ikke bekræfte, at der ikke skal afregnes moms af forvaltningsydelser til brug for afdelinger af en investeringsforening, som alene investerer på vegne af et eller flere koncernforbundne selskaber.

Derimod kunne Skatterådet bekræfte, at Spørger ikke skal afregne moms af forvaltningsydelser til brug for afdelinger af en investeringsforening med to eller flere uafhængige investorer.